

Zamyslenia po 4. nedeli po Veľkej noci – 29. apríla 2018

Nedeľa 29. apríla 2018 – 4. nedeľa po Veľkej noci

Piesne: ES č. 628, 229

Text: 1M 1, 26 – 31; 2, 1 – 4a

„26Potom riekol Boh: Učínme človeka na svoj obraz, podľa našej podoby, aby panoval nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom, nad dobytkom, nad všetkou poľnou zverou a nad všetkými plazmi, čo sa plazia po zemi. 27Tak stvoril Boh človeka na svoj obraz; na Boží obraz ho stvoril; ako muža a ženu ich stvoril. 28Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem; podmaňte si ju a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom a nad každým živočíchom, čo sa hýbe na zemi! 29Potom riekol Boh: Ajhľa, dal som vám všetky semenoplné byliny, ktoré sú na celej zemi, a všetky stromy, na ktorých je ovocie s ich semenom; to vám bude za pokrm. 30No všetkým zvieratám zeme, všetkému nebeskému vtáctvu, a vôbec všetkému, čo sa hýbe na zemi a má v sebe dych života, budú potravou všetky zelené byliny! I stalo sa tak. 31A Boh videl všetko, čo učinil, a hľa, bolo to veľmi dobré. A bol večer a bolo ráno: šiesty deň.

ITak boli dokončené nebesá i zem a všetky ich voje. 2Na siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré konal; na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal. 3Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom si odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať. 4Tak vznikli nebesá a zem“

Zamyslenie nad Božím slovom:

V pôsobivej biblickej zvesti – O stvorení – Boh dáva nahliadnuť do svojej dielne. Tak pomáha aj dnes pochopiť, nie v zámere vedy „ako to všetko vzniklo“, ale viery: načo a pre koho. Pokračujúci akt Božieho stvorenia 6. dňa hovorí o spojení moci Božieho slova s Jeho dielom. Osobný vzťah medzi Stvoriteľom a „ádámom“ nie jediným. Spoločenstvom ľudí vrcholí za zvláštnych podmienok. Boh učinil človeka osobitosťou stvorenia: „na svoj obraz, podľa našej podoby.“ Dôkaz svedectva Božej vôle a Jeho rozhodnutia. Aj v ostatnom tvorstve bola viditeľná Božia pečať, ale človek má v sebe čosi zo zvláštneho Božieho majestátu, Boží pôvod. Človek stojí pred Stvoriteľom, ako muž a žena v rovnosti, ale aj ako samostatná, slobodná bytosťou, ktorá je stvorená pre vzťah s Bohom. Preto ten osobný vzťah človeka k Bohu musí byť v poslušnej podriadenosti sa Bohu cez detinskú dôveru, aby človek zvládal naplniť svoje zvláštne poslanie a určenie v životnej existencii. Slobodný človek bol stvorený k tomu, aby žil vo vzťahu lásky s Bohom i Jeho stvorením. Preto Boh aj pripravil vhodné

podmienky pre život všetkým na zemi. Často sme však dnes svedkami zlyhávania človeka v prejavoch života pre narušenú poslušnosť vo vzťahu k Bohu. Preto potrebujeme dennodenne obnovovať, posilňovať dynamický vzťah života viery – svedectvom pravdy Božieho slova. A tak sa usilovať a zviditeľňovať to „Božie dobro“ v prejavoch ľudského života. Keď Boh dokončil svoje dielo v 7. deň, odpočinul si. Nie preto, že by bol unavený, ale radoval sa zo svojho dokončeného diela. Tento deň požehnal a posvätil ho a dal ho ľudstvu. Ľudia v prvý deň svojho života odpočívali v spoločenstve s Bohom. To je ten príklad a vzor aj pre nás, aby sme v sviatočný deň nezabúdali na radostnú a pokojnú, spoločnú oslavu v láske i v úcte. Byť v Božej, Otcovej blízkosti. Ved' sme dielom Božích rúk, Jemu podriadení. A ak ústami vyznávaš Pána Ježiša Krista a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený. V plnej dôvere preto môžeme aj my dnes, v 4. nedeľu po Veľkej noci, spievať Trojjedinému Bohu oslavnú pieseň vďačnosti s vedomím, že cieľ všetkého je v Božej radosti, v Božom pokoji, v Božom odpočnutí. Amen.

Modlitba:

„Pane, Ty si býval naším príbytkom z pokolenia na pokolenie. Pred seba postavil si naše viny a naše tajné hriechy do svetla svojej tváre. Lebo pre Tvoj hnev miznú všetky naše dni, končíme svoje roky ako vzdych. Uč nás tak počítat' dni života, aby sme múdre srdce získali.“
(Ž 90, 1. 8 – 9. 12). Amen.

Mgr. Vladimír Mako, evanjelický a. v. duchovný na dôchodku, Budimír